

کردهوهکانی دل

[کردی - کوردی - kurdish]

ئاماده کردنی : زاگرووس همهوهندی

پیداچونهوهی : پشتیوان سابیر عزیز

۲۰۱۰ - ۱۴۳۱

islamhouse.com

﴿ أعمال القلوب ﴾

« باللغة الكوردية »

إعداد: زاكروس هموندي

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

٢٠١٠ - ١٤٣١

Islamhouse.com

کرده وه کانی دل

سوپاس و ستایش بۆ پهروهردگاری بهرز وبالآدهست وه درود و پهحمهتی فراوان بۆ سهرگیانی پيشه‌وای مروّقیه‌تی محمد المصطفی وئال وبهیت و سه‌رحمه‌ هاوه‌ل وشوینکه‌وتوانی هه‌تا هه‌تایه.

خوای گه‌وره دلی وهك پادشا دروست کردوو و ئه‌ندامه‌کانی تری له‌ش وهك سه‌ربازی ئه‌و وان، جا هه‌رکات پادشا چاک بوو سه‌ربازه‌کانیشی چاک ده‌بن، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: « **وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ إِلَّا وَهِيَ الْقَلْبُ** » { متفق علیه }، واته : له له‌شدا پارچه گوشتیک هه‌یه، هه‌رکات چاک بوو هه‌موو له‌ش چاک ده‌ییت وهه‌رکات خراب بوو هه‌موو له‌ش خراب ده‌ییت، ئه‌ویش دلّه، چونکه دل جیگای باوه‌رو ته‌قوایه‌و هه‌ر ئه‌ویشه جیگای بیباوه‌ری وشیرک و دوو روویه، پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: « **التَّقْوَى هَاهُنَا - وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ** » { رواه مسلم } واته: ته‌قوا لی‌ره دایه... سی جار ئاماژه به سینگی موباره‌کی خوی ده‌کات.

▪ ئیمانیش: باوه‌ره‌ینان و گوفتارو کرداره، باوه‌ری دل و گوفتاری زمان، هه‌روه‌ها کرداری دل و ئه‌ندامه‌کان.

دل باوه‌ر ده‌هینیت و بروا ده‌کات، به‌و هۆبه‌وه شه‌هادت به‌سه‌ر زماندا دیت، دوای کرده‌وه‌کانی تری دل دروست ده‌ییت، وهك: خۆشه‌ویستی، ترس، ره‌جا، زمان زیکر ده‌کات وقورئان ده‌خوینیت و ئه‌ندامه‌کانی سوچه‌و پروکوع ده‌به‌ن وهه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی تر که له خودا نزیکیان بکاته‌وه، چونکه وهك ووتمان ئه‌ندامه‌کان شوینکه‌وتوووی دلن، هه‌ر شتیک له دلدا جیگیر بوو ده‌ییت نیشانه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌ندامه‌کانی تری له‌ش ده‌رکه‌ویت به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیت له شیوه‌کان.

▪ مه‌به‌ستمان له کرده‌وه‌کانی دل ئه‌وانه‌یه که سه‌رچاوه‌که‌یان دلّه و په‌یوه‌ندیان به دلّه‌وه هه‌یه، گه‌وره‌ترینیشیان باوه‌ره‌ینانه به خودای گه‌وره که له دلدایه‌و باوه‌ره‌ینان ملکه‌چی و دان پیدانان به‌شیکن له‌و باوه‌ره، ئه‌مه جگه له‌م خۆشه‌ویستی خودا که له دلی به‌نده‌دا دروست ده‌ییت هه‌روه‌ها ترس و ره‌جا، گه‌رانه‌وه و پشت به‌ستن، ئارامگرتن و یه‌قین و خشوع و چه‌نده‌های تر.

▪ هه موو کرده وهیه کی دل پیچه وانه که ی نه خویشییه کی دلّه، بو نمونه: نیه تپاکی دژه که ی ریایه، یه قین دژه که ی گومانه، خوشه ویستنن دژه که ی رق لیوونه وهیه و بهو شیوهیه، جا نه گهر چاک کردنی دلی خومان پشتگوی بخین تاوان له سه ری که له که ده بیّت وله ناوی ده بن، پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « **إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِتَ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ فَإِنْ هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ صُقِلَتْ فَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُو فِيهِ فَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)** » { **رواه الترمذی** } واته: بهنده کاتیک تاوان ده کات نوکته یه کی رهش له سه ری دلی دروست ده بیّت، گهر ته وهیه کی کرد لا ده چیت، نه گهر دووباره و سیباره ی کرده وهو بهرده وام بوو، نوکته زیاد ده بیّت هه تا وهک په رده یه کی رهشی لی دیت وله قورئاندا ده فهرمویت: (**كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ**) { **المطففين: ١٤** } مه بهست له (**ران**) داپوشینی دلّه وهک په رده یه ک، هه روه ها ده فهرمویت: « **تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا فَإِذَا قَلِبَ أَشْرَبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيَاضٌ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَبْيَضٍ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْآخِرُ أَسْوَدٌ مُرْبَادًا كَالْكُوزِ مُجَخِّيًّا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ** » { **رواه مسلم** }، واته: دلّه کان تووشی فیتنه ی یه ک له دوا ی یه ک ده بن، جار هه ر دلّیک تووشی خراپه بوو نوکته یه کی رهشی تیدا دروست ده بیّت و هه ر دلّیک ریگری له خراپه کرد نوکته یه کی سپی تیدا دروست ده بیّت، تا وای لی دیت ده بن به دوو جوړ دلّ: سپی وهک به ردیکی سپی، که هیچ فیتنه یه ک کاری تی ناکات هه تا دنیا ماییت و ره شی ک که چاکه و خراپه لی ک ناکاته وه به ناره زوی خو ی نه بیّت.

▪ کرده وهه کانی دلّ گرنگرن له کرده وهه کانی نه ندامه کانی تر، زانینیان گرنگرنه له کرده وهه کانی تر، چونکه نه سلّی کرده وهه کرده وهی دلّه و کرده وهی نه ندامه کانی تر لقن وته واوکه ری کرده وهی دلّن. پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « **إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ** » { **رواه مسلم** }، واته: خوی گه وره سه ری به ژن و بالّا و مالّ و مولکتان ناکات، به لکو سه ری دلّ و کرده وهه کانتان ده کات. چونکه دلّ جیگای زانیاری و وردبوونه وهه و هزره، هه ر بو به پله ی بهرز لای خودا به گویره ی نه و باوه رو نیه ت پاکی ویه قینه یه که له دلّدایه.

حه سه نی به صری ده لیت: سوپند به خودا نه بو به کری صدیق به نوپو روژوو چاکتر نه بوو له نیوه، به لکو به و نیمانه گه وره یه کی که له دلّیدا بوو.

▪ کرده وهه کانی دلّ فه زلیان هه یه به سه ری کرده وهه کانی نه ندامه کانی تر دا له چه ند روویه که وه:

- ۱- كەموكورىيى لە كردهوھى دالدا رەنگە كردهوھى ئەندامەكان بەتال بىكاتهوھ، وەك رىاكردن.
- ۲- كردهوھى دل بىنچىنەيە و ھەر كردهوھو جولەيەكىش نيەتى دلى لەگەلدا نەيىت وىبى مەبەست بوويىت چاويوشى لىدەكرىت.
- ۳- ھۆكارى پلە بەرزەكانى بەھەشتە، وەك : زوھد.
- ۴- گرانترو قورسترە بە بەراورد بە كردهوھى ئەندامەكانى تر، ئىينو موكەندەر دەلىت: ھەولمدا لەگەل نەفسى خۇمدا بۇ ماوھى چل سال ھەتا لەسەر رىگاي راست جىگىر بوو.
- ۵- شوپنەوارى باشتى دەيىت، وەك خۇشەويستى خودا.
- ۶- پاداشتى زياتر، ئەبودەردا (خواى لى رازى يىت) دەلىت: سەعاتىك بىركردنەوھ باشتەر لە شەونويژى شەويك.
- ۷- بزوينەرى ئەندامەكانە.
- ۸- بە ھوى دلەوھ پاداشتى ئەندامەكان كەم و زور دەكات، يان بەتالى دەكاتەوھ، وەك خشوع لە نوژدا.
- ۹- رەنگە جىگاي كردهوھى ئەندامەكانى پر بىكاتهوھ، وەك: نيەتى خىركردن لە كاتى بى پارەبيدا.
- ۱۰- پاداشتەكەى بى سنوورە، وەك ئارامگرتن.
- ۱۱- پاداشتەكەى بەردەوامە، ھەرچەندە ئەندامەكان رادەوھستىن لەكار يان نەتوانن.
- ۱۲- لە پىش كردهوھى ئەندامەكانەوھ دەست پى دەكات و لەگەل ئەوانىشدا بەردەوامە.

دل بە چەند قۇناغىكدا تىدەپەرىت پىش ئەوھى ئەندامەكانى بىكەونە كار :

- ۱- (الھاجس) ئەوھى لە ھزردا دروست دەيىت بۇ ئەوھى كارى تى بىكەيت.
 - ۲- (الخاطرة) قۇناغى جىگىربوون.
 - ۳- گفتوگوى نەفس و دوودلى لە كردنى ونەكردنى.
 - ۴- (الھم) كردنى كارەكە لەپىشتەرە.
 - ۵- (العزم) بە تەواوى دلى جىگىر دەيىت لەسەر كردنى كارەكە.
- سى قۇناغى يەكەم پاداشتى لەسەر نيە كاتىك بۇ كارىكى خىر يىت، بەلام سىھەم قۇناغى چاكەيەكى بۇ دەنووسرىت لە نيەتى چاكىيدا و خراپەى بۇ نانووسرىت لە خراپەدا، بەلام قۇناغى سووربوون لەسەر كردهوھى چاك چاكەى بۇ دەنووسرىت وىبە خراپىش خراپەى بۇ دەنووسرىت ئەگەرچى نەيكردىت، چونكە كاتىك عەزم جەزم بوو

له سەر کردهوهو توانا هه بوو کردهوه که ده کریت، خوای گه وره ده فهرمویت: (**إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ**) { **النور : ١٩** }
 ئەو که سانهی پێیان خۆشه به درهوشتی له ناو ئیمانداراندا بئاو بیتهوه سزایه کی توندیان تووش ده بیته، ههروهها پێغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « **إِذَا التَّقَى الْمَسْلَمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ** » { **رواه البخاری** }، واته: کاتیک دوو موسلمان به شمشیرهوه به رامبهەر یه که ده گرن، کوژراو و بکوژ له ئاگردایه، وتم ئه ی پێغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) بکوژه که باشه، ئه ی کوژراوه که بو؟ فهرمووی: ئه ویش سووربووه له سەر کوشتنی براهه ی.

ئه گهر وازی له تاوانه که هینا دوا ی ئه وه ی سوور بوو له سەر ئه نجامدانی، ئه وه له چوار حالت به ده ر نییه :

یه که م : وازهینانی له بهر خودا، پاداشتی ده درپته وه.

دووهم : وازهینانی له بهر خه لک، به مه ش گونا هبار ده بیته، چونکه وازهینان له گونا عیاده ته و ده بیته ته نها له بهر خودا بکریت.

سێههم : وازهینان له بهر نه توانین به بی کردنی پێوستیه کانی ئه و تانه و به مه ش گونا هبار ده بیته، چونکه نیه تی ته واوی هه بووه.

چوارهم : وازهینان له بهر نه توانین، به لام هه موو کاریکی پێوستی کردووه بو ئه نجامدانی، به لام سه ری نه گرتووه، ئه مه ش گونا هبار ده بیته وه که ئه وه ی تاوانه که ده کات ههروه که له فهرمووده که دا ده رده که ویت، هه رکات کرده وه که نیه تی کردنی زیاتر بوو له گه لیدا تاوانبار ده بیته جا کرده وه که له گه ل نیه ته که دا بوو یان دوا که وت، هه رکه س تاوانیکی کردو سوور بوو له سەر دووباره کردنه وه ی ئه وه به به رده وام له قه له م ده درپته ئه گه رچی دووباره شی نه کرده وه .

هه ندیک له کرده وه کانی دل :

▪ **نیته** : به واتای ویست و مه به ست دیت، هه یج کرده وه یه کیش به بی نیته وه رنا گیریت، پێغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى** » { **متفق علیه** } واته: کرده وه کان به نیته وه هه رکه سه و به نیه تی خۆی پاداشتی ده درپته وه.

عه بدوللای کوری موباره که ده لیت: ره نگه کرده وه یه کی که م به نیته زیاد بکات و کرده وه یه کی زوریش به نیته که م بکات.

فوزه یلی کوری عیاض (ره حمه تی خوای لی بیت) ده لیت: خوای گه وره نیته و

ويستی له تۆ دەوڤت. جا هەر کات کردەوه که بۆ خودا بڤت ئەوه به ئیخلاص و نیهتپاکیی ناو دەبرڤت و ئەگەر بۆ خودا نهبوو ئەوه به ریا و دووروویی دادەنرڤت. سوڤڤک (باسیکی گرنگ): خەلک عاقیبهتیان خراپه زانایان نهبن، زاناپانیش ههروهها ئەوانه نهبڤت کردەوه دهکەن، ئەوانهش کردەوه دهکەن تهنه نیهت پاکهکان نهجاتیان دهبڤت، جا یهکه م شت که لهسەر بهنده پڤویسته فڤربوونی نیهته، دواتر به کردەوه راستی دهکاتهوه دواي تیگه‌یشتنی نیهت پاکی و راستگویی، کردەوه بهبی نیهت ماندوووبونه، نیهتیش بۆ خودا نهبڤت ریا، نیهتپاکییش بهبی شوڤنکهوتنی سوننهت له کردەوه‌دا ره‌نج به فیرۆچوونه.

کردەوه‌کان سی جۆرن: ۱- تاوان : نیهت پاکی له تاواندا نایگۆرڤت به چاکه، به‌لام له‌گه‌ل نیهتی خراپدا سزاکه‌ی زیاتر ده‌بڤت. ۲- چاکه‌کردن و عیادهت: ئەمه‌ش په‌یوه‌سته به نیهتهوه له رووی قه‌بول بوون و پاداشت زۆرتر بوون، جا ئەگەر بۆ ریا بوو ئەوه ده‌بڤته تاوان و هاوه‌لدانانی بچووک و هه‌ندڤک جار گه‌وره‌ش، ئەمه‌ش ده‌بڤت به سی جۆره‌وه:

یه‌که‌م: عیادهته‌که بۆ ریا بڤت له بنه‌ره‌تا، ئەمه‌ش هاوه‌لدانانه و به‌تاله‌.

دووه‌م: له سه‌ره‌تا‌دا نیهتی بۆ خودایه‌و دواتر نیهتی ریاي تیگه‌ل ده‌بڤت، جا ئەگەر عیادهته‌که ئاخیره‌که‌ی په‌یوه‌ست نییه به هه‌وه‌له‌که‌یه‌وه وه‌ک خڤرکردن ئەوه هه‌وه‌له‌که‌ی قه‌بوله‌و ئاخیره‌که‌ی به‌تاله‌، به‌لام ئەگەر هه‌مووی په‌یوه‌ست بوون به یه‌که‌وه وه‌ک نوڤژ ئەوا دوو حاله‌تی هه‌یه:

أ - به‌ره‌نگاری نیهتی ریا‌یه‌که بکات و عیادهته‌که قه‌بوله‌.

ب - نیهتی ریا‌یه‌که‌ی په‌کلا‌بڤته‌وه، ئەوا هه‌موو عیادهته‌که به‌تال ده‌بڤته‌وه.

سییه‌م: نیهتی ریا‌یه‌که دواي ته‌واو‌بوونی کردەوه‌که دروست بڤت، که ئەمه‌ش وه‌سوه‌سه‌یه‌و کاریگه‌ری له‌سەر کردەوه‌که و بکه‌ره‌که‌ی نییه، به‌لام چه‌نده‌ها جۆری ریاي شاراهه‌ه‌یه که ده‌بڤت وریا بین و بیان ناسین.

به‌لام ئەگەر نیهته‌که‌ی له چاکه‌دا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی دنیا‌ی بوو ئەوا به‌گۆڤره‌ی نیهته‌که‌ی پاداشت و سزا وه‌رده‌گرڤت، ئەمه‌ش سی حاله‌تی هه‌یه :

۱- تهنه نیهتی له کردەوه چاکه‌که به‌رژه‌وه‌ندی دنیا‌یه، به‌مه‌ش پڤی گونا‌ه‌بار ده‌بڤت، چونکه پڤغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموڤت: « **مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ ﷻ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** » **{رواه أبوداود}** واته: هه‌رکه‌س زانستڤک فڤر بوو که تهنه له‌به‌ر خودا خه‌لکی خۆی فڤر ده‌کات، به‌لام ئەم که‌سه بۆ مآلی دنیا خۆی فڤر ده‌کات بۆنی به‌هه‌شت ناکات،

نمونه‌ی ئەم کەسە: یەکیەک پێشنوێژی بکات تەنھا لەبەر پارە.

۲- نیەتی لەبەر خودا بێت و بۆ دونیاشی لەگەڵدا بێت، ئەمەش باوەری کەموکوری تێدایە ئەو نیەتی تەواو نییە، هەرۆک ئەو هی دەچیت بۆ حج و بۆ بازگانیی، ئەمەش پاداشتەکە بە گوێرە نیەت پاکیه‌کە یەتی.

۳- نیەتی تەنھا خودایە، بەلام کرپیه‌ک وەرده‌گریت بۆ ژبانی خۆی ئەمەیان پاداشتەکە تەواوە، وەک ئەو هی چەند قوتابیه‌ک فی‌ری قورئان وزانسته‌کانی بکات، بەلام لەگەڵ ئەو هاشدا مانگانە پەکیشی بدەنی، لەم باره‌یه‌شەو ئەم فەرمووده‌یه هاتوووە کە پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) دەفەرمویت: « **إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ** » {رواه البخاری} واتە: باشترین شت پارە لەسەر وەرگرن قورئانە .

ئەمەش مانای ئەو نیە ئاینی پیروزی ئیسلام بکریتە کالاً و بازگانای پێو بکریت، کە ئەمەیان لە دیندا جیگای ناییتەو، وەک ئەو هی ئیستا کەسانیک پەیدا بوون کە ئیشیان بوو بەنووشتنە و فآل وکتیب گرتنەو و فبرو قیل کردنە بەناوی دینەو خەلکی فربوو دەدەن، بەلکو ئەم جورە کارانە قەدەغە لی‌کراو و خووبەکی نەگریسی جولەکە و گاوەکان بوو وەک خوای گەورە دەفەرمویت: (**وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّاي فَاتَّقُونِ**) {البقرة: ۱۷۱} واتە: ئایەتەکانم بە نرخیکی کەم مەگۆرنەو (لە پیناوی بەدەستپینانی هەندئ مەرامی کەم نرخ دیادا)، تەنھا لە من بترسن و خۆتان لە خەشمی من بپارێزن، یان دەفەرمویت: (**إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ**) {ال عمران: ۷۷} واتە: بەراستی ئەوانە ی کە پەیمانی خواو سویندەکانیان بە نرخیکی کەم دەفروشن (لە پلەو پایە دیایی، پارە و پول و سامان، ئەلبەتە هەرچەندە بێت هەرکەمە) ئەوانە لە دواڕۆژدا هیچ بەشیکیان ناییت (لە سۆزو میهرەبانی خوا)، هەرۆه‌ها لە ڕۆژی قیامەتدا خوا نایاندوینیت و تەماشایان ناکات (لە چلک و پیسی گوناھ) خاوبیان ناکات و سزای پیر ئیش و ئازاریش بۆیان نامادەیه.

۳- ڕی پێدراوێکان (موباح): هیچ کردارێک نییە بەبێ نیەت و شتی موباحیش بە نیەت دەبیت بە عبادەت .

ئەو هاش بزانه کە پیاوچا‌کانی نیەت چاک لە کردەو ه‌دا سی پلەن:

نزم: ئەوانەن کە عبادەت دەکەن لەبەر پاداشت و لە ترسی سزا.

مام ناوهند: ئەوانەن عبادەت دەکەن وەک سوپاسگوزاری خوداو گوێرایەلی کردنی.

بەرز: ئەوانەن عبادەت دەکەن لەبەر خۆشەویستی و بە گەورە دانان و لە ترسی خودا. ئەمەش پلە راستگۆیانە (الصديقين).

▪ تهویه : بهردهوام واجبه، گوناہ کردنیس له سروشتی مروّفه، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) دهفرمویت: « **كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَائِينَ التَّوَّابُونَ** » {رواه الترمذی} واته: ههموو کهس تاوان دهکات و باشتین کهس ئهوهیه تهویه دهکات، ههروهها دهفرمویت: « **لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ** » {رواه مسلم} واته: ئهگەر ئیوه تاوانتان نهکردایه، خوی گهوره ئیوهی دهمراندو خه لکیکی تری دههینا که تاوان بکهن و داوای لیخوشبوون بکهن و خوی گهورهش لییان خوش دهبوو.

دواخستنی تهویه و بهردهوام بوون لهسهر تاوان ههلهیه وگوناها، شهیتانیش له چند بهربهستیکدا زهفر به مروّف دینیت و گهر له یهکیکدا سهرکهوتوو نهبوو دهچیتته ئهوی تر، که ئهمانهن :

۱- هاوهل دانان و بیواهری.

۲- گهر نهیتوانی، ههولّی بیدعه پیکردن و وازهینانی سوننهت دهدات.

۳- گهر نهیتوانی، ههولّی کردنی تاوانه گهورهکان دهدات.

۴- گهر نهیتوانی، ههولّی پی کردنی تاوانه بچووکهکان دهدات.

۵- گهر نهیتوانی، ههولّی زور پی کردنی شهری ریگه پیدراوهکان (موباح) دهدات.

۶- گهر نهیتوانی، ههولّی ئهوهی پیده دات که مروّف ئهو عیبادهتانه بکهن که خیربان کهمتره.

۷- گهر نهیتوانی، شهیتانی جین و مروّف تی بهردهدا بو ئهوهی ههلهت پی بکهن و زال بن بهسهرتدا.

تاوانهکانیش چند جورینکن :

۱- گهورهکان: ئهوانهن سزای هددی لهسهره له دونیادا، یان ههرهشهی سزایهکی قیامهتی توندی لهسهره، یان لهعنهت و تورهیی خوداو نهبوونی ئیمانی لهسهره.

۲- بچووکهکان: ئهوانهن که له گهورهکان بچووکتین، بهلام هوکار ههن دپانگوریت بو گهوره، لهوانه: بهردهوام بوون و دووباره کردنهوه، بهکهم زانین، فهخرکردن به تاوانهکه - کردنی، به ئاشکرا تاوانهکه بکهیت.

ههموو تاوانیک تهویهی بو ههیه و تهویهش دهمینیت ههتا خور له خورئاواوه ههلدیت یان ههتا غهر غهری سهرهمرگ.

پاداشتی تهویهکاری راستهقینهش گورینی خراپهکانیتی بو چاکه، ئهگهر ئهوهنده زوریش بن بگهنه کهشکهلانی ئاسمان.

وهرگرتنی تهویهش چند مهرچیکی ههیه:

یه کهم : په شیمان بوونه وه.

دووه م : وازهینان له تاوانه که.

سپه م: سووریوون له سهر دووباره نه کړدنه وهی، نه گهر تاوانه که مافی خه لکی تیدا خورا بوو، ده بیټ بدریته وه به خاوه نه که ی .

تهوبه کارانیش چوار جورن :

۱- له سهر تهوبه که ی به رده وام ده بیټ تا کوتایې ژبانې و نیه تی نیه بگه ریته وه سهر تاوان، ته نها تووشی هه له ی بچووک ده بیټ که مروږ ههر تووشی ده بیټ، نه مه به جیگیر بوون له سهر تهوبه و به م که سه ده لین: (سابق بالخیرات) و به م جوره تهوبه یه ش ده لین (نصوح) و خاوه نه که شی (النفس المطمئنة) یه.

۲- تهوبه کارنیک به رده وامه له سهر عیاده ته کان، به لام گونا هیش ده کات جار جار و به نه نقه ست نا، به لام تووشی ده بیټ بو نه وه ی نیه تی کی پیشتری هه بیټ و سووریټ له سهر کړدنې، ههر کات تاوانیک ده کات لومه ی نه فسی خوی ده کات و په شیمان ده بیټه وه و هه ولی نه وه ده دات خوی له هوکاری تاوانه که دوورخاته وه، نه مه ش پی پی ده لین (النفس اللوامه).

۳- تهوبه ده کات و باش ده بیټ بو ماوه یه ک، به لام دواتر تووشی تاوان ده بیټ و له هه مان کاتدا به رده وامه له سهر عیاده ته کان، هه ندیک تاوان وازلیدنیټ، به لام شه هوه تی تاوان رای ده کیشیټ و ده یخاته تاوانه وه، له دلی خویدا به ته مای تهوبه یه و دواي ده خات، به م نه فسه ش ده لین نه فسی به رپرسیار، مه ترسی نه م جوره که سانه له وه دایه که تهوبه دوا ده خه ن و دوورنیه به بی تهوبه وه فات بکه ن و ناخرشهر بن.

۴- تهوبه ده کات و به رده وام ده بیټ، به لام ده گه ریته وه سهر تاوان و سهر قال ده بیټ تیایدا، به بی نه وه ی نیه تی تهوبه ی هه بیټ و پی ناخوش بیټ که تاوان ده کات، به م جوره ش ده لین نه فسی (الأماره بالسوء) فه رمانده ر به خراپه، نه م جوره ش ترسی ناخرشهری زور لیده کړیټ.

▪ **راستگویی** : بنچینه ی کرده وه کانی دل و به شه ش واتا به کار ده هیټریت،

راستگویی له :

۱- قسه کړدن دا .

۲- ویست (نیه ت) دا .

۳- عزم (سووریوون و نیه تی تهواوی کار کړدن) دا .

۴- وه فاداری دا .

۵- کرده وه : نه مه ش به ته بایی نیوان ناشکراو شاراوه، وه ک خشوع له نوژدا.

۶- راستگویی له به جیهینانی هه موو ئه رکه ئاینیه کاندای، ئه مه ش به رزترینی جوړه کانیه تی، بو نموونه: راستگویی له ترس، ره جا، به گه و ره زانین، زوهد، رازی بوون، پشت بهستن، خوشه ویستی و هه موو کرده وه کانی تری دل، جا هه رکه س له و شتانه ی باسکرا راستگو بیت ئه وا له (الصدیقین) راستگویان ده ژمیردیت له بهر زور راستگویی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا» {متفق علیه}. واته: راستگو بن، چونکه راستگویی به ره و چاکه تان ده بات و چاکه ش به ره و به هه شت، که سیک به رده و ام راستگو بیت و به دوا راستگویییدا ده گه ریت هه تا لای خدا به راستگو (صدیق) ده نووسریت .

هه رکه ت که سیک راست و ناراستی لی تیکه ل بوو، یه کیکیانی هه لېژاردو نیه تی پاک بوو له گه ل خدا زور جار سه رکه و نوو ده بیت و گه ر ناراسته که شی هه لېژاردیت ئه وا لای خودا عوزری هه یه .

پیچه وانه ی راستگویی درویه، سه ره تا له ده روونه وه ده گوازرتته وه بو زمان و خراپی ده کات و دواتر ده گوازرتته وه بو نه دنامه کان و نه وانیش خراپ ده کات، خراپی زمان دروزنییه له گوفتارداو خراپی نه دنامه ی خراپی کرده وه کانه و دواتر خراپه هه موو گیانی داده گرت.

▪ **خوشه ویستی :** به خوشه ویستی خوی گه و ره ویغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) شیرینی ئیمان به ده ست دیت، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ » {متفق علیه} واته: سی شت هه رکه س تیایدا بیت شیرینی ئیمان ده زانیت، خوی گه و ره ویغه مبه ره که ی له غه یری ئه وان خوشت بویت، هه رکه سی خوشویستی له بهر خوا بیت، پیی ناخوش بیت بگه رتته وه بو کوفر دوا ئه وه ی خودا پرزگاری کردوو له پیی، هه روه ک چون پیی ناخوشه بخربته ناگره وه .

جا هه ر کات داری خوشه ویستیت له دلتا چاندو به ئوی نیه تپاکی ئاوت داو راتهینا له سه ر شوپنکه و تنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه و کاته چه نده جوړ بهر ده گرت و به ره که شی به رده و ام ده بیت که چوار جوړن :

۱- خوشویستنی خودا، که بنه مای ئیمان.

۲- خوشویستن و رق لیوونه وه له بهر خودا که واجبه .

۳- بەشدارىيى كىردنى غەيرى خۇدا لە خۇشويستنى واجب دا، وهك خۇشويستنى موشىرىكه كان بۇ خۇداكانيان كه بنه ماى شىرك و هاوه لدانانه.

۴- خۇشه ويستى سىروشتى، وهك خۇشه ويستى دايك و باوك و مندال و خواردن، ئەم جورەش جائىزه، جا ئەگەر دەتە وپت خۇدا خۇشى بوپت هوگرى مالى دنيا مەبه، پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموپت: « **ازْهَدْ فِي الدُّنْيَا يَحْبِكَ اللَّهُ** » {رواه ابن ماجه} واتە: زور حەز لە دنيا مەكە و هوگرى مەبه، خۇدا خۇشى دەوپت.

▪ **التوكل (پشت بەستن):** كارى دلە لە پشت بەستن بە خۇدا لە بە دەستهيئانى پيويستىيە كان و دوورخستنه وهى زەرەرە، لەگەل باوهرىبون بە خۇدا و فەراھەم كىردنى هوكارەكانىش .

پشتنە بەستن بە خۇدا كە موكورىيە لەپە كخواپە رستيدا ووازيئان لەدايىنكىردنى هوكارەكانىش بيده سەلاتى و كەم عەقلىيە، كاتەكەشى پيشكەش كىردووه كە بەروبومى يەقىنە، جورەكانىشى سيان :

۱- واجبه: پشت بەستن بە خۇدا لەو كارانەى كە تەنھا ئەو دەتوانپت، وهك شىفاى نەخۇش.

۲- حەرامە، كە دوو جورە: أ - شىركى گەرەپە : پشت بەستن تەواو بە هوكارەكان و باوهرىبون بە وهى كە ئەنجامە كان بە هوى هوكارەكانە وهپە . ب - شىركى بچووك: وهك پشت بەستن بە كەسپك بۇ وه دەستهيئانى رزق و رۇزى زياتر لە وهى كە هوكارپكە بۇ ئەو شتە.

۳- جائىزه : ئەمەش كىردنى كەسپكى ترە بە وه كىلى خۇت بۇ ئەنجامدانى كارپك كە لە توانادا هەپە وهك كىرىن و فروشتن، بەلام جائىز نيە بليين پشت بە خوا دەبەستم دواتر بە تۇ، بەلكو بلييت تۇم كىردووه بە وه كىل .

▪ **شوكر (الشكر):** ئەمەش دەرکەوتنى نىعمەتەكانى خۇداپە لەسەر دلى بەندە بە ئيمان و لەسەر زمانى بە سوپاسكىردنى و لەسەر ئەندامەكانى بە عىبادەت كىردن، ديارە شوكر كىردن بەدل و زمان و ئەندامەكان واتاى راستەقىنەى شوكر ئەوهپە كە نىعمەتەكانى خۇدا لە گوپراپەلى خۇدا بەكارپهيئيت.

▪ **ئارامگرتن (الصبر):** وازهيئان لە باسكىردنى نارەحتى و بەلا بۇ خەلكى و

تەنھا شەكوا لای خۇدا بكەپت، خۇدا دەفەرموپت: (**إِنَّمَا يُؤَقِّي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ**) { الزمر: ۱۰ } واتە: بيگومان ئەوانەى ئارامدەگىر پاداشتى بيسنورىان هەپە، پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموپت: « **وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ** » {متفق عليه} واتە: هەر كەس هەولى ئەوه بدات كە ئارام بگرت

خوای گه وره پئی ده به خشیت و هیچ که س له نیعمه تی نارامگرتن شتیگی باشتی پیینه به خشراوه.

ئیمامی عومه ره زای خوای لی بیت ده فهرمویت : " له هر به لایه کدا چوار نیعمه تی پییه خشیوم که له دینه که مدا نییه، که گه وره تر نییه، که مه نعی پی رازی بوونم لی نه کراوه، که چاوه رپی پاداشتم. نارامگرتنیش پله پله یه:

نزم : وازهینانه له باسکردنی به لآو ناخوشی، به لام له دلوه پئی ناخوشه که باسی ناکات.

مام ناوه ند: وازهینانه له باسکردنی ناخوشی له گه ل رازی بوون پئی. بهرز: شوکر کردنه له سه ناخوشی.

هه رکه س سته می لیکراو دوعای له سته مکاره که کرد که وابوو نارامی نه گرتوه.

نارامگرتنیش دوو جووری هه یه : لاشه یی که مه به سستی ئیمه نییه. دهروونی، نارامگرتنی دهروونی له سه ر ئه و شتانه ی که نه فس و ئاره زوو داوای ده که ن.

هه موو ئه و شتانه ی که رووبه رووی مروف ده بیته وه له دنیا دا دوو جوون:

أ. ئه وه ی نه فس پئی خوشه و پیوستی به نارامگرتن هه یه که هه قی خودای تیدا ره چاو بکرت و بو تاوان به کار نه هینرت.

ب. ئه وه ی له گه ل ئاره زوو مروفا ناکوکن، که سی جوون:

۱. نارامگرتن له سه ر کردنی سوننه ته کان سوننه ته.

۲. نارامگرتن له سه ر نه کردنی گونا و تاوان واجبه و تهرک کردنی مه کروهیش موسته حبه.

۳. نارامگرتن له سه ر به لآو ناره حه تی که به ویستی خودا تووشی مروف ده بیت.

واجبه مروف زمانی بپارزت له شه کوا کردن و دلیشی بپارزت له نارازی بوون و توره بوون به هو ی به لآوه، هه روه ها پاراستنی ئه ندنامه کان له و شتانه ی خودا پئی ناخوشه وهك: هاوارکردن و جلوبه رگ دا برین و له خودان له کاتی به لآو ناره حه تیدا، باشت وایه مروف به دل رازی بیت به به شی خودا.

کامیان باشتره، فه قیری نارامگر، یان ده وله مه ندی سوپاسگوزار؟

وه لام : ئه گه ر ده وله مه ند پاره که ی له عیاده تی خودا سه رف کرد یان هه لی گرت بو ئه و مه به سته، ئه وه باشتره له فه قیره که، ئه گه ر له شتی ئاساییدا سه رفی ده کرد ئه وه فه قیره که باشتره، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « الطاعِمُ الشَّاكِرُ بمنزلة الصائم الصایر » { رواه أحمد }، واته: ئه وه ی نان ده خوات و شوکری خودا

دهكات وهك رۇژووگى ئارامگر وايه.

▪ **رازى بوون (الرضا)** : قهناعت كردنه به شتيك و ههولنه دانه بۇ زياتر له وه، كاتهكەشى پاش روودانى كارەكەيه، رازى بوون به قەدەرى خودا پلەيهكى بەرزى خواناسانهو بەروبومى خۆشهويستى و پشت بەستنه، دوعاكردن بۇ نەمانى ناخۆشيبهك واتاى رازى نەبوون نيبه.

▪ **الخشوع** : بەگەوره گرتنى خودا وزهليل بوون وخو شكاندن له حزورى پەروەردگاردا، حوزەيفه (خواى لى رازى بيت) دەلييت: وربان له خشوعى دووروويى، وتيان: خشوعى دووروويى چيبه؟ وتى: بينيت كه جهسته خشوعى هەيبت، بەلام دل خشوعى نەيبت، هەروەها دەلييت: يەكەم شت له دەستان دەچيت له دينەكەتاندا خشوعه، جا هەر عيبادهتيك خشوعى تيدا نەيبت، پاداشتهكەى بەئەندازەى خشوعەكەيه، پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) له بارەى خشوعى نوژنەوه دەفەرمويت : رهنگە پاداشتهكەى نيوه چواربەك بيت به قەدەر خشوعەكەى، بەلكو رهنگە پاداشتى نەيبت، چونكه خشوعى تيدا نەبووه.

▪ **هيو وئوميدبوون (الرجاء)** : به هيوابوونى رەحمەت فراوانى خودايه، پيچەوانەكەشى بى هيواييه، كردهووش لهگەل به هيوابوون و رهجادا باشتره لهگەل ترسدا، چونكه گومانى باش بردنه به خوداي گەوره، خواى گەوره له فەرمودهيهكى قودسيدا دەفەرمويت: « **أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي** » { **رواه مسلم** } واته: من بهو شيويه دهبم كه بەندەكەم گومانم پى دەبات - ئەگەر هيوای بوو رەحمى پى بكەم - رهجايش دوو پلەيه:

بەرز : ئەو كەسهيه كه كردهوه دهكات و به هيوای پاداشته، دايقى باوهرداران عائيشه (خواى لى رازى بيت) دەلييت: يارسول الله (صلى الله عليه وسلم) (**وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ**) هو الذي يسرق ويزني ويشرب، وعهو يخاف الله عزوجل؟ قال: لا يا بنت الصديق، ولكنهم الذين يصلون ويصومون ويتصدقون، وهم يخافون ألا يقبل منهم (**أولئك يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون**) واته : ئەى پيغەمبەرى خودا (صلى الله عليه وسلم) ئايا ماناى ئەم ئايەيته (**وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ**) ئەوهيه كەسيك دزى و زيناو عارهق بخواتهوه، بەلام له خوا دەترسييت؟ فەرمووى: نەخپر ئەى كچى راستگوکه، بەلكو ئەو كەسانەن كه نوژ و رۇژوو و خپر دەكەن، بەلام دەترسن لپيان وەرەگيرت (أولئك) واته: ئەوانه پيشبركى له خپردا دەكەن. { **رواه الترمذى** }.

پلەى نزم : گوناھبارى تەوبەكار به هيوای ليخۆشبوونى خودايه، بەلام ئەو كەسه بەردەوامه لەسەر تاوان و تەوبە ناكات و به هيوای ئەوهيه كه خودا لپى خۆش بيت،

ئەمە تەنھا ئاواتخواستنە بۇ لېخۇشبوون، ئەم جۆرەش خراپە، بەلام دوو جۆرى يەكەم چاكە، چونكە ئيماندار كردهوہى چاكەو ترس كۆكردوہتەوہ، دووررووش كردهوہى خراپەو بى ترس كۆى كردهوہتەوہ.

▪ **ترس (الخوف) :** خەمىكە لە دلدا دروست دەيىت لەبەر پېشبينى كىردنى ناخۇشى، جا ئەگەر دلنيا بوو لە تووشبوونى ناخۇشيبەكە ئەوہ پېى دەلېن (خَشِيَّة)، ترس لە خودا دژى هيواورەجا نيبە، بەلكو هۆكارى بەدەستھېنانى رەحمەتە لە رېگەى ترسەوہ و رەجائش لە رېگەى بەهيوابوونەوہ، هەر بۇيە پېويستە كە ترس و رەجاو خۇشەويستى خودا كۆ بىكرېتەوہ، ئىبن قەيم (رەحمەتى خواى لى يىت) دەلېت: دل لەبەرەوخوداچوونى وەك بالندەيەك وايە خۇشەويستى سەرپەتى، ترس و رەجائش دوو بالەكەين .

ترسى واجب : ئەوہيە كە وا بىكات فەرزەكان بەجى بھېنرېت و واژ لە حەرامەكان بھېنرېت، لەوہش زياتر ترسىكە كە هانى چاكەت بدات و دوور بىكەويتەوہ لە مەكروہەكان.

جۆرەكانى ترس :

۱- ترس لە شتى شاراوہو بەخودا زانين كە تەنھا بۇ خودايە، هەر كەس ئەم جۆرە ترسەى هەيىت بەرامبەر غەيرى خودا شيركى گەورەيە، وەك ترسان لە بت كە زەرەر و زيان ت پېگەيەنېت.

۲- ترسىكى حەرام : وەك تەرك كىردنى واجبات لە ترسى خەلكى.

۳- ترسى ئاسايى كە جائىزە: وەك ترسان لە گورگ و ئاژەلانى دېرەندە وشتى تر.

▪ **الزهد :** وەرگېرانى حەزو ئارەزوو لە شتىكەو بۇ شتىكى باشتەر، زوھد كىردن بەرامبەر بە دونيا مايەى راحەتى دل و جەستەيە، بە پېچەوانەوہى حەزكىردن بە دونيا مايەى خەموخەفەتەو خۇشەويستى دونياش بىنچينەى هەموو تاوانىكەو ېرق لېبوونەوہى دنياش هۆكارى عبادەت و گوپرايەلېيە.

زوھد كىردن لە دونيا ئەوہيە كە دنيا ت لە دلدا دەرکەيت، نەك لە دەستى دەرکەيت و دل ت هەر لاي يىت - ئەم جۆرە زوھدە زوھدى كەسانى نەزان و جاھلەكانە - پېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموېت: « **زِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ** » { رواه **أحمد** } واتە: باشتىن مال ئەوہيە هى پياوئىكى چاك و سالىح يىت .

هەژارى و مال و سامان پېكەوہ چەند حالەتېكيان هەيە :

۱- لەبەر شەرو مەشغەلەتى مال ېرقى لېيەتى و نايەوېت و لېيى ېرا دەكات، بەم كەسە دەلېن زاھيد.

۲- دلخۆش نيبه به بوونی و زۆریش رقی لیی نییه، بهم کهسه دهلیت رازییه.

۳- بوونی مالی له نهبوونی پی خۆشتره، چونکه حزی له ماله، بهلام حزه که ی ئه وهنده نییه که بهدوای مالدای بگهریت، بهلام گهر هاته دهستی به بی ئه زیهت پی خۆشه، بهم کهسهش دهلین قانع.

۴- حزی لییه تی، بهلام له بهر بیدهسه لاتی وازی له بهدواگه رانیدا هیناوه، ههرکات مالی دهستکه ویت به ماندوو بوونه وه دهستی ده هیئیت، بهم کهسه دهلین (حریص).

۵- ئه و پاره و خواردنه ی به دوایدا ده گهریت و ده یه ویت به دهستی بیئیت له بهر زه روره ته وهك که سیکی برسی و بی جل و بهرگ، بهم کهسهش دهلین (مضطر) مه جبور.

ئه ی خوای گه وره به ناوه و صیفه ته جوانه کانت لیت ده پارینه وه که دل ه کانه مان له سه ر ئاینه پیروژه کهت دامه زراو بکه و به و دلانه ی بگیره که به سه لیمی ده گهرینه وه حزوری زاتی هه ق ته عالی خۆت (امین یارب العالمین) ،

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته .